רמות השבים

עלון הכפר

משנכנס אדר מרבין בשמחה

נוצר באמצעות AI

גיליון 157 – פברואר 2026

alon.ramot.hashavim@gmail.com

משולחן הוועד

אירוע נשיכה חמור ביישוב - עוברים לאכיפה מלאה

תושבים יקרים,

לאחרונה נחצה קו אדום. אישה תושבת היישוב הותקפה על ידי כלב, ננשכה קשות בידה ונזקקה לאשפוז וניתוח. זה מקרה שלא היה צריך לקרות והוא תוצאה ישירה של רשלנות.

לא נמתין לאסון הבא. החל מהיום אנו דורשים הקפדה מוחלטת על החוק ועל כללי הבטיחות הבאים:

1. **חובת רצועה:** אין לטייל עם כלב משוחרר, ללא יוצא מן הכלל. כלב גדול/מסוכן חייב במחסום פה.
2. **כלבים משוטטים:** בעל כלב שימצא משוטט ללא השגחה יישא באחריות מלאה, כולל דיווח לרשויות וקנסות.
3. **ניקיון:** איסוף צרכים הוא חובה בסיסית. המדרכות אינן שירותים ציבוריים.

שינוי מדיניות - דיווח ואכיפה: אנו קוראים לציבור לגלות סולידריות כלפי הנפגעים וכלפי הילדים והמבוגרים החוששים להסתובב בחוץ. סולידריות משמעותה שמירה על החוק. במקרה של הפרות חוזרות, ובמיוחד כאשר מדובר בכלבים גדולים המהווים איום, הוועד יעביר דיווחים ישירים לפיקוח המועצתי/וטרינרי לצורך מתן קנסות והליכים משפטיים.

כלבים משוטטים גם מסכנים את עצמם. לאחרונה היינו עדים לפציעה קשה של כלב מרכב חולף – גם הכלבים משלמים מחיר !

בואו נמנע את המקרה הבא.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

טיול לנגב המערבי

שוב יצאנו לטייל והפעם שמנו פעמינו דרומה.

הטיול שילב ביקור באתרים היסטוריים מלפני מלחמת העצמאות ועד שנת 1955, לרבות ביקורים בקיבוץ נגבה (אתר חומה ומגדל), אנדרטת חץ שחור ואנדרטת כיס פלוג'ה.
ביקרנו בגן הבוטני לצמחי ארץ ישראל שהוקם להנצחתם של תום ותומר ו-73 נספי אסון המסוקים בשנת 1997. סיירנו ביער שוקדה וראינו את מרבדי הכלניות ושוק החקלאים.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

כמובן שבימים אלו אי אפשר להיות באזור מבלי לבקר באתר הנובה, אתר ההנצחה לנרצחי מסיבת הנובה ב- 7/10/2023.

הטיול היה מעניין ומלמד מצד אחד ומהנה מצד שני, בהדרכתו של פרופ' סולי מזרחי.

תודה ליורם קליינר יו"ר הוועד המקומי, לדניאלה נתיב אחראית הוותיקים, לאורלי מזכ"ל היישוב ולאריאלה המזכירה, על עוד טיול מוצלח.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

חינוך ברמות השבים

אורלי אוריון ליור

קבוצת מיומנויות חברתיות ורגשיות בבית הספר היסודי צופית

בימים אלה הסתיימו 8 מפגשים קבוצתיים אקסקלוסיביים לשכבת תלמידים מרמות השבים, בבית החינוך היסודי "צופית".

מטרת הקבוצה, שהונחתה בקו ע"י רכזת מוגנות של בית הספר ומנחת קבוצות ילדים מקצועית, הייתה לאפשר יצירה, חיבור וחיזוק קשרים ומיומנויות חברתיות בין בני ובנות השכבה ומיגור אלימות.

עוד בקיץ 2025, בעקבות מפגשי שיח עם אימהות השכבה (אימהות הבנים ואימהות הבנות בנפרד), שבהם עלו אתגרים ממשיים וקשיים משמעותיים בסוגיות חברתיות ורגשיות בקרב הילדים, נעשתה פנייה משותפת של ההורים, בעידוד ותמיכת ועדת חינוך של הכפר, לקבל מענים וסעד.

נזכיר כי מעבר לקשיים אינדיבידואליים, קשיים קבוצתיים בקרב הבנים, בקרב הבנות וביניהם, התחוללו ברקע מלחמה ותקופה ארוכה של שגרת חירום, שיתכן והשפיעו אף הם על האקלים השכבתי.

מחלקת החינוך של המועצה, באמצעות מנהלת מחלקת קידום ילדים ונוער, מנהלת היחידה למוגנות קהילתית, מנהלת בית הספר שאך נכנסה לתפקידה, יועצת ופסיכולוגית בית הספר, נרתמו למהלכי התערבות בקרב ההורים והתלמידים. התקיימו מספר מפגשים עם הורי הבנים בהנחיית פסיכולוגית בית הספר בכפר, והוקמה תשתית למפגשים קבוצתיים של ילדי השכבה.

המפגש הקבוצתי הראשון של הילדים התקיים אחה"צ בגן סיגלון הפנוי בכפר. רוב מוחלט של ילדי השכבה נכח במפגש, הורים טרחו והגיעו ללוות, אולם לדאבוננו הוא לא צלח מבחינה אדמיניסטרטיבית ומשמעתית. לפיכך נעשתה הערכה מחודשת של ההתארגנות, נקבע שהקבוצה תתקיים בסוף יום הלימודים בבית הספר, וכך יהיה מענה הן לילדי הצהרון והן למי שלא, באופן שחזרו בהסעות המאוחרות יותר לכפר. ועדת חינוך התגייסה ומימנה מנחה נוספת, לאור מספרם הגדול של הילדים בשכבה, והמפגשים התקיימו במסגרת מליאה וקבוצות קטנות של בנים ובנות לסירוגין.

המפגשים הללו מסמנים את חשיבות העבודה עם כל ילדי שכבת הגיל (הקבוצה כשלם), במקביל לעבודה פרטנית שנעשית עם תלמידים הנדרשים לכך בבית הספר, הממשיכה גם לאחר שהקבוצה הסתיימה. ברור לכל כי מדובר בתהליך התערבותי קבוצתי קצר מועד, אולם הוא מעיד כי קיימת התייחסות והשקעה בתלמידים בהיבטים קריטיים, מעבר לתכנים לימודיים פדגוגיים. כמו כן קיים רצון להעלות את מודעות ההורים, הילדים והקהילה כולה להפניית תשומת הלב ומשאבים מגוונים, לחיזוק אינטראקציות בין אישיות פרו חברתיות, כבר בביתות יסוד ועוד לפני שמגיעים לתנועת הנוער בכפר.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

כעת, עם סיום מפגשי הקבוצה, נצפו ניצנים של תהליכי קבלה, ויסות רגשי והכרה בשונות האחר, מתוך התנסות משותפת להיות יחד כשכבה (ללא פיצול בין כיתות הלימוד). נותר להמשיך את התהליך בקבוצות קטנות ומעורבות בכפר, כדוגמת בית מארח ופעילויות חברתיות מגבשות במתכונת שכבתית .

בסיום התהליך הקבוצתי העידו מנחות קבוצת הילדים, כי מדובר בשכבת גיל בעלת כוחות חיוביים וחזקים. חשוב שנדע כולנו להמשיך לכוון, לנתב ולסייע לכלל ילדינו גם במציאות יומיומית מאתגרת.

ועדת חינוך של הכפר תשמח להמשיך ולתרום לכך.

נוצר באמצעות AI

alon.ramot.hashavim@gmail.com

פעילות לילדי שכבה ד'

אורלי אוריון ליור

שמרו את התאריך! פעילות 'הכר את הכפר' לשכבה ד'!

ועדת חינוך וארכיון הכפר שמחים להזמין את ילדי שכבה ד' לפעילות "הכר את הכפר" – משחק מטרה חווייתי ברחבי רמות השבים, שהופך כבר למסורת!

הפעילות נועדה לחבר את הילדים לסיפורים, למקומות ולאנשים שעושים את הכפר והכל בדרך של משחק, גיבוש והנאה.

🗓️ מתי ואיפה?

יום ושעה: יום שני, ה- 9.3, מיד לאחר סיום הלימודים

ב- 13:15. הילדים ירדו מההסעות ישירות בגן השעשועים. 🚌

סיום משוער: סביב השעה 16:00.

🍕 מה בתכנית?

ארוחת צוהריים: נפתח בשתייה ופיצות חמות וטעימות לכולם.

יוצאים לשטח: פעילות "משחק מטרה" אינטראקטיבית ברחבי הכפר.

הדרכה: את הפעילות ילוו וידריכו הקומונרים האהובים שלנו. 🚩

הפעילות ממומנת במלואה ע"י ועדת חינוך רמות השבים.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

בבית העם ברמות השבים

מועדון ההרצאות של יום שלישי

<u>החל מחודש מרץ ההרצאות שעד כה נערכו בימי רביעי תערכנה בימי שלישי</u>
במתכונת המוכרת:
התכנסות בחדר ותיקים בשעה 17:00 - הרצאה בשעה 17:30
עלות 20 ₪

<u>להלן ההרצאות המתוכננות לחודש מרץ:</u>

תאריך	שם המרצה	נושא ההרצאה
10/03/26	יחיאל נאור	עולם הטקסטיל החכם
24/03/26	דוד תאני	מהאלטע זאכן ועד ebay

ברכות

- ברכות לענת ודב זהר להולדת הנכד עינן, בן לנעמה ואלון פרידמן
- מזל טוב לגילי גילת להולדת הנכדה תלמי, בת ליותם ועדיה גילת

alon.ramot.hashavim@gmail.com

עדלאידע !!

קהילה יקרה!

בשבת הקרובה, 28.02.2026, ייערך אירוע פורים המסורתי של הכפר

האירוע יתחיל בשעה 10:00 ברחבת הבריכה, שם נתאסף ביחד עם העגלות המקושטות של השכבות הצעירות (ילדי הגנים, א-ג, ד, ה, ו, ז) ונצא למסלול קצר ומשמח ברחבי הכפר, בליווי המשפחות 🤗

את העדלאידע נסיים בערך בשעה 11:00 בלול, שם ניפגש להפנינג שהכינו חניכי השכבה הבוגרת בשביל הקהילה כולה! יהיו מתקנים חווייתיים לילדים בכל הגילאים ברוח תנועת הנוער האיחוד החקלאי, הפעלות לכל הגילאים, כיבוד שהנוער מכין לבולנו, תחרות תחפושות ועוד מלא הפתעות!

זהו אירוע הדגל של הנוער והלול, שמוקדש כולו באהבה רבה לקהילה ❤️

*בשביל לאפשר עלייה בטוחה על המתקנים, אנחנו מבקשים מהילדים להגיע בנעליים סגורות :)

מחכים לראות את כולכם!

לול רמות השבים

alon.ramot.hashavim@gmail.com

קרנבל פורים

נפתחה מכירת הכרטיסים לקרנבל פורים של רמות השבים וכפר מל"ל עם מוזיקה מעולה, תחרות תחפושות שווה, אלכוהול חופשי והרבה פינוקים!!

מחכים לראותכם ב- 5.3

לכרטיסים: https://pay.sumit.co.il/fr4pix/jba0s3/r6cesg/

alon.ramot.hashavim@gmail.com

יום ספורט משפחות ומרוץ רמות השבים

שישי 20/3/2026, בשעות 15:30-17:00

ההשתתפות ללא עלות !

תושבים יקרים,

הנכם מוזמנים להירשם דרך מערכת "אישוב"

https://ramothashavim.co.il/event-details/1646

בקבוקי מים רב פעמיים יינתנו לנרשמים מראש.

15:30-16:30 - יום ספורט משפחות עם תחנות הפעלה לילדים

16:30-17:00 - המרוץ מחולק לפי הקטגוריות הבאות:

16:30	טרום טרום חובה	100 מ'
16:35	טרום חובה	200 מ'
16:40	חובה	300 מ'
16:45	א – ב	500 מ'
16:50	ג – ד	700 מ'
16:55	ה – ו	1,000 מ'

בסיום המרוץ כל משתתף יקבל מדליה

רחוב בית העם יחסם בזמן המרוץ

מצפים להשתתפותכם

alon.ramot.hashavim@gmail.com

חדשות מהקומונה

קומונת רמות השבים השלישית אורי, אורי, רומי, תמר וגלית

שלום לכולם,

חודש פברואר הגיע לסופו. אמנם הוא היה קצת קצר אבל בכל זאת נסכם:
החודש טסנו לשבוע בפולין כחלק מהמשלחת "מסע מחנכים לפולין" של תנועת הנוער האיחוד החקלאי. היה לנו מסע משמעותי, מעניין ומרגש מאוד. ביקרנו בכמה ממחנות ההשמדה, עברנו סיורים בגטאות, למדנו על כוחן של תנועות הנוער בשואה והעמקנו בשאלות ערכיות ומהותיות על חינוך, הובלת נוער, ציונות ועוד.

חזרנו אחרי שבוע וקצת ישר לתוך לו"ז עבודות אינטנסיבי במיוחד לאירועי פורים!!
אפשר להרגיש כבר את ההתרגשות באוויר ולראות את המבנים מתרוממים לאט לאט לקראת ההפנינג המטורף שהולך להיות בלול בשבת הקרובה! אז תתחילו להכין את התחפושות לעדלאידע.. 🤩
מחכים לראות אתכם בשבת בהפנינג פורים!

אוהבים, הקומונה

alon.ramot.hashavim@gmail.com

הפינה הקטנה על הספר

בעיני קין

"בהיותי בן 29 ומשהו, עיתונאי, נשוי שמונה שנים, אב לילדה בת שנתיים וחצי, חודשיים וחצי בדירה חדשה שהחלטנו כי היא תהיה הבית - באה המלחמה. אל המלחמה נלוו פגזים. שנים - ממוענים אלי. אחד נפלט מקנה תותח ורסיסיו הרותחים מצאו משכנם בראשי. השני יצא מלועה של מרגמה, להשלים את המלאכה בחלקו התחתון של גופי." במשפטים אלה פותח יעקב העליון שנפצע בקרב על תל - פאחר את ספרו המרתק, המתאר את עולמם של פצועי מלחמה אשר ניצחו את הגורל. האמנם? פרקים עם דמעות הרבה ופרקים של הומור ציני וצחוק מתחברים לספר בעל עוצמה רבה, החושף בפני הקוראים את המסתתר מאחורי ההודעה הצבאית הלקונית על נפגעים, פצועים בקרב. כך נפתח ספרו של יעקב העליון 'רגל של בובה' שנכתב על פציעתו במלחמת ששת הימים ויצא לאור לפני מלחמת יום הכיפורים.

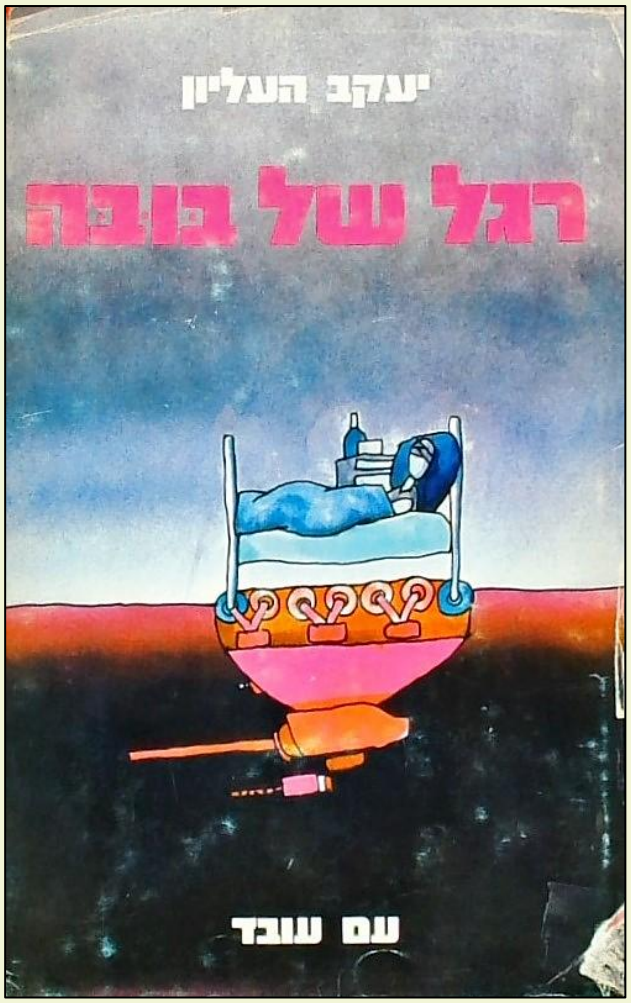

טבח ה- 7.10 ואחריו המלחמה בעזה גרמו למותם של אלפי אזרחים וחיילים ולפציעתם בגוף ונפש של עשרת אלפים בהערכה זהירה. ועדיין לא נאמרה המילה האחרונה. מרכזי השיקום ברחבי הארץ נמצאים בתפוסה מלאה כי השיקום הוא ארוך ומתיש ואף פעם לא חוזרים להיות מה שהם היו בעבר, חלומות מנותצים, עתיד בלתי ידוע והרבה הרבה כאב וסבל אינסופי.

בשבוע שעבר הגיע אליי שמעון לבצע איזושהי עבודת גיזום. מדברים. הוא סיפר שכבר שנה הוא לא עובד. אחיין שלו נפצע קשה בעזה ממטען חבלה, כל מי שהיה אתו נהרג, ורק הוא נשאר עם רגליים פגועות מאוד ועם פגיעת ראש מאוד קשה. הוא עדיין בשיקום. כל השנה האחרונה, כל המשפחה נרתמה להיות אתו בבית החולים ואחר כך בשיקום, או להיות עם האחים הקטנים שלו כשהוריו נמצאים אתו בבית החולים. משפחה שלמה, הורים, דודים ודודות, אחיינים בוגרים שגם החיים שלהם השתנו ללא הכר ואין להם אפשרות לראות איך יראה העתיד. שמעון, הדוד, חזר לעבוד בשבוע שעבר, גם הוא צריך להתפרנס, יש לו אישה וילדות קטנות. ההורים של הפצוע ימשיכו ללוות אותו לעולם.

יעקב העליון היה עיתונאי בעיתון מעריב. בקרב על מוצב תל פאחר נפצע פעמיים: בפעם הראשונה, כשעמד חשוף בצריח הטנק ואחר-כך מפגיעה ישירה בטנק באשר שכב לידו פצוע. הוא נזקק לניתוחים רבים ולתקופת אשפוז שנמשכה שנתיים, ונותר קטוע רגל, עיוור בעין אחת וחבול מכוויות בכל גופו.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

בעקבות פרסום הספר הפך העליון למרצה מבוקש, ואף השתתף במשך שנים בסיורים להנחלת מורשת הקרבות ברמת הגולן. הוא שב לעבוד ב"מעריב", וכתב בנושאי פלילים וצרכנות ובמוסף השבת. ב-1970 קיבל את פרס שלמה מרץ לעיתונאות של מסדר ז'בוטינסקי על סדרת כתבות שפרסם. הוא היה חבר המועצה לביקורת סרטים ומחזות. על פני הדברים, נשמע שיעקב העליון השתקם. לא? לימים נאשם בהטרדה מינית ובאינוס קטינות, נשפט ונשלח למאסר. רעייתו, יעל, התאבדה בעקבות הגילויים על מעשיו, משפטו, ומאסרו.

הספר יצא לאור ביוני 1973 וחודשים ספורים אחר-כך הפך לרב מכר, בין היתר בקרב פצועי מלחמת יום הכיפורים. הספר, שיצא ב-16 מהדורות, נחשב אחד מספרי המורשת המרכזיים של מלחמת ששת הימים. האם שם הספר 'רגל של בובה' היה על שם הקמע שנטל בצאתו לקרב – רגל של בובה של בתו הקטנה? או על הפרוטזה שהוא נלחם קשה כדי להסתגל אליה? והאם יעקב העליון באמת ניצח את הגורל?

alon.ramot.hashavim@gmail.com

הספרייה הקטנה

כלנית קין

לפני כחודש פניתי ליותר מתריסר פיות הספריות הקטנות לקבל על עצמן את סידור הספריות הקטנות, כל אחת ליד או קרוב לביתה, למשך שישה שבועות עד חודשיים. אני רוצה להודות לכל אלה שנרתמו למשימה, סידרו את המדפים או בצדי הספסל בערמה ובמיוחד את הספרים שמונחים על הספסל ומונעים מהילדים לשבת בתחנת ההסעה. זאת כיוון שעברתי ניתוח להחלפת מפרק הירך ואני עדיין מחלימה ומשתקמת. זה ייקח עוד קצת עד שאוכל לשוב ולנהוג, לבקר בספריות ולראות מה שלומם של הספרים.

ועד אז תוכלו לכתוב לי במייל
Calanit.cain@gmail.com

או הודעה בווטסאפ 054-6302336

ספריה קטנה במלון האפנדי בעכו

ספרייה בכיכר ביאליק בתל-אביב

מכתב אישי

יעל ירקוני

אני, יעל ירקוני, בת 88, נולדתי וגדלתי ברמות השבים.
הורי היו החברים הטובים ביותר של משפחת לבשטיין והיו אלו שהביאו אותם לכפר בשנות ה- 50, הורים לשתי בנות מוגבלות.

יעל הבת נפטרה בשנת 1978 ולאחר מותה רכש אביה אליעזר/ארנסט ז"ל 3 מקומות קבורה: עבורו, עבור אשתו מרתה ז"ל ועבור בתו רותי, שתיבדל לחיים ארוכים, הנמצאת במחלקה סיעודית במצב פיזי ומנטלי מוגבל.
בשל טעות, או לא טעות "בירוקרטית" נלקחה חלקת הקבר של רותי, אישה חסויה במצב מיוחד, עבור אדם אחר.

ביקית שגדלה בכפר בחברות מאד גדולה למשפחת לבשטיין, לא האמנתי שדבר כזה יכול לקרות בקהילה קטנה שכנראה איבדה את ערכיה, ומה שהיה כבר לא יהיה.

מבקשת במכתב זה סליחה ממשפחת לבשטיין היקרה לי מאד.

תגובת הוועד

לצערנו, נעשתה בתום לב טעות שאנו מצרים עליה והבענו את התנצלותנו בפני המשפחה על עוגמת הנפש שחוו.

בשל הטעות שנעשתה הוצעה למשפחה חלקת קבר אחרת לגב' רות מעתוק לבשטיין, תבל"א, בסמוך לקברי הוריה ואחותה ואשר תישמר עבורה.

הקהילה והוועד המקומי לחלוטין לא איבדו את ערכיהם וימשיכו לפעול לאורם.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

רולטת זִקּוּקִים - ספר שירים II

יוסי קוריק'ן

אָבָק שֶׁל מִלְחָמָה

בָּכָה סְתָם בַּשְׁבִיל
לְיַד הַפַּרְדֵּס הַבָּתִּים
פָּגַשְׁתִּי אוֹתוֹ
אָבָק שֶׁל מִלְחָמָה
דָּבַק בּוֹ

חָסוֹן רָהוּט
אֲבָל בָּבוּי
בְּלִי הַחִיּוּךְ הַקָּבוּעַ
נָטוּל נִיצוֹץ מַמְזֵרִי
בָּחוּר קָשִׁישׁ

מַמָּשׁ רָאִיתִי אֶת כֻּבָּד
הַמִּשְׁקָל
אֶת הַשֵּׁדִים שֶׁרָצְדוּ
בְּעֵינָיו
הִתְגַּעְגַּעְתִּי לַתְּמִימוּת
לַחַיִּים הַפְּשׁוּטִים
שֶׁנִּשְׁאֲרוּ מֵאֲחוֹרֵי קַוֵּי
הָאוֹיֵב

זֶה קוֹרֶה

מַמָּה אַתֶּם מְפַחֲדִים
מָה כְּבָר יָכוֹל לִקְרוֹת
אָז תִּכָּשְׁלוּ
וְקָצַת תִּמְעֲדוּ
אֲבָל עֲשִׂיתֶם
וְזֹאת כְּבָר הַצְלָחָה

מַמָּה אַתֶּם מְפַחֲדִים
מָה אִכְפַּת לָכֶם מָה יַגִּידוּ
אָז יְדַבְּרוּ
וְקָצַת יְרַכְּלוּ
אֲבָל עֲשִׂיתֶם
וְזֶה כְּבָר סוּג שֶׁל הַצְלָחָה

וּמָה אִם תַּצְלִיחוּ
מָה אָז
לָזֶה לֹא הִתְכּוֹנַנְתֶּם
כֵּן זֹאת אוֹפְצִיָּה
נְדִירָה
אֲבָל נֶהְדֶּרֶת

alon.ramot.hashavim@gmail.com

תַּמְתִּינוּ בְּסַבְלָנוּת

עוֹד מְעַט יַגִּיעוּ יָמִים שֶׁל בְּעֵרֶךְ
בְּעֵרֶךְ טוֹב
בְּעֵרֶךְ שָׂמֵחַ
בְּעֵרֶךְ יָפֶה

שׁוּב יַעַבְרוּ קַיִץ יוֹרֶה שַׁלֶּכֶת
וְיַגִּיעוּ יָמִים שֶׁל בִּמְעַט
בִּמְעַט טוֹב
בִּמְעַט שָׂמֵחַ
בִּמְעַט יָפֶה

שׁוּב תַּעֲבֹר עוֹד שָׁנָה
וְיַגִּיעוּ יָמִים שֶׁל הֲכִי
הֲכִי טוֹב
הֲכִי שָׂמֵחַ
הֲכִי יָפֶה

לְאַט לְאַט
הַשָּׁמַיִם יַבְחִילוּ
הַצָּבַע יַחְזֹר לַפְּרָחִים
צְחוֹק יְלָדִים יְהַדְהֵד
וְאִתּוֹ יַעֲלֶה הַחִיּוּךְ

עוֹד מְעַט וּלְאַט לְאַט
יַגִּיעוּ יָמִים שֶׁל בְּעֵרֶךְ
שֶׁל בִּמְעַט
שֶׁל הֲכִי
שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה

alon.ramot.hashavim@gmail.com

הפיקוס ברחוב הצבר

ניר עמי

לכבוד ט"ו בשבט כתבה תמר ישר (גיליון 156) על שורשי האוויר המייחדים את פיקוס השדרות.

צילום הפיקוס ברח' הצבר שנעשה ע"י כלנית קין ב- 2012, אכן מראה את שורשי האוויר של עץ ייחודי זה. הצילום המצורף מראה את הפיקוס כפי שנראה היום.

במשך לא מעט שנים, כדייר רחוב הצבר, ניקיתי את גזע הפיקוס. נהנינו כולנו ממראה מרהיב של גזע הפיקוס. ילדים התחבאו בין שורשי האוויר שלו ונהנו לטפס עליו.

בשנים האחרונות ביקשתי מאורלי ויהודית רוטנברג, שבאו לראות את מצבו של הפיקוס, לדאוג לניקוי הגזע.

נקווה שכתבתה של תמר ישר תגרום לחשיפת הגזע ושורשי האוויר, להנאת התושבים, כבעבר.

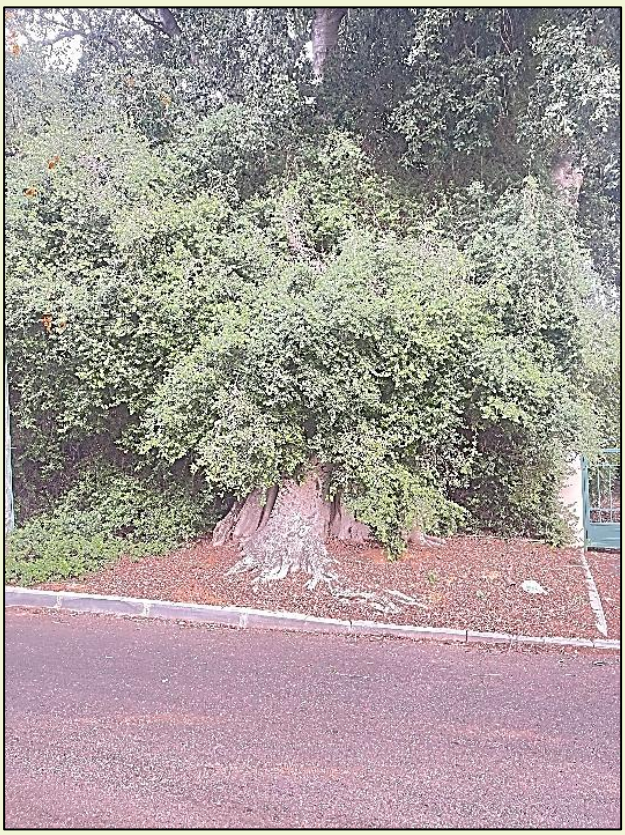

פיקוס רחוב הצבר 2026

alon.ramot.hashavim@gmail.com

הבזק מהעבר

תחפושות פורים במשפחת מרוז

המנהג להתחפש בפורים הוא עתיק יומין וניתן להבחין בשינוים בנושאי התחפשות עם השנים. בכתבה קודמת בנושא, שהתפרסמה לפני שנתיים, ניתן דגש לתחפושות 'תוצרת בית' של בני הכפר, בין שנות הארבעים לשנות השישים. נכללו בהן חיות, דמויות מהאגדות, מגוון מקצועות ושתי תחפושות מקוריות, עץ תפוז ומומיות. הכתבה הפעם תתמקד בתחפושות שהכינה בכישרון רב מרים מרוז ז"ל, לה ולמשפחתה, לאורך השנים.

מרים מרוז לבית קאופמן נולדה בירושלים ב- 1936. בנערותה עברה עם משפחתה לקריית ביאליק ובשנת 1957 נישאה למיכאל מרוז. כבר בצעירותה הפגינה יצירתיות ויכולת תפירה ובגיל 17 תפרה לעצמה תחפושת של יפנית לחג הפורים.

בתקופה שבה מרים ומיכאל חיו בשוויץ, כשמיכאל למד רפואה וטרינרית, הם השתתפו במסיבות פורים פרטיות ובאחת מהן מרים התחפשה לנערה אפריקאית. היא לבשה חצאית צבעונית מרפיה ובגד גוף שחור וענדה שרשרת עצמות שהכינה.

מרים בתחפושת יפנית, 1953

מרים כנערה אפריקאית בברן, שוויץ, סוף שנות החמישים

בשנת 1963 הם חזרו ארצה עם בנם שרון והתגוררו בגדרה ומאז מדי שנה, מספר שבועות לפני חג פורים החלו ההכנות. השמחה הייתה רבה. שלל רעיונות התעופפו באוויר ועלתה השאלה איזו תחפושת יבחר לעצמו כל אחד מבני המשפחה. כאשר נפלה ההחלטה, התחילה מלאכת התכנון. בחירת הבדים, האביזרים, איסוף החומרים. הבדים המתאימים נרכשו בחנויות בתל אביב. פשתן, פרווה, יוטה, סאטן, טול, לבד, כל פעם בהתאם לדמות שנבחרה. בנוסף, מרים השתמשה במגוון חומרים שהיו בבית. חוטי רקמה, כפתורים, סרטים צבעוניים, חרוזים וכמובן אביזרים יעודיים שהוכנו עבור כל תחפושת. מרים החלה במלאכה. שיאה של ההתרגשות הייתה בעת המדידה וכמובן לקראת היום הגדול של אירוע פורים.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

בהיותו בן שלוש תפרה מרים לשרון תחפושת ליצן. הצווארון הוכן מלבד שאליו חוברו פעמונים והכובע עוצב מקרטון.

שרון מרוז בתחפושת ליצן, גדרה, 1965

בשנת 1966 המשפחה עברה לרמות השבים ומרים הכינה לשרון ולבת ליזי תחפושות מהאגדה של כיפה אדומה והזאב.

ליזי ושרון מרוז מחופשים לכיפה אדומה והזאב, רמות השבים, 1966

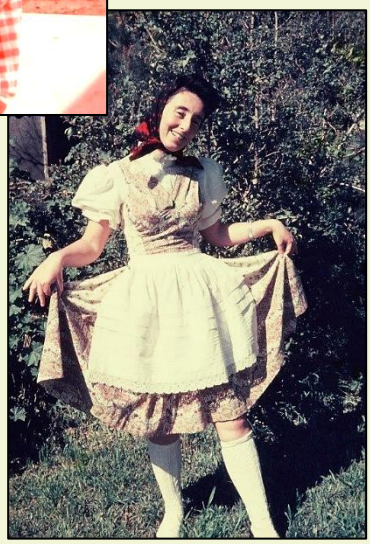

מיכאל ומרים מרוז בתחפושת של איכרים בווארריים, רמות השבים, סוף שנות השישים

במקביל, מרים ומיכאל הצטרפו לנשפי המבוגרים בכפר ומרים דאגה למגוון תחפושות. ביניהן, איכרים בווארריים כמיטב המסורת הבווארית שאליה נחשפו בתקופת מגוריהם באירופה. בשנת 1979 הם התחפשו לחסידים, לבושים בציצית, טלית, כובעים, זקן ופאות ואוחזים בספרי קודש, הכול מעשה ידיה של מרים.

מרים ומיכאל מחופשים לחסידים, רמות השבים, 1979

תחפושות החסידים בנשף בבית העם הצלם אינו ידוע

alon.ramot.hashavim@gmail.com

בשנת 1967 מרים הבינה לשרון תחפושת פרפר. הכנפיים עוצבו מחוט ברזל שלופף בבד סאטן עליו נמתח בד טול, שאותו עיטרה בציורי גואש של דוגמת הכנפיים. עבור ליזי, הסקוטית, נתפרה חצאית מבד משובץ ולגרביים הוצמדו סרטים.

תחפושות הגמד והסיני שהוכנו ב- 1969 בגוונים של אדום, היו מאובזרות מכף רגל ועד ראש: נעליים תואמות, כובע, עששית ואיפור מאפיין.

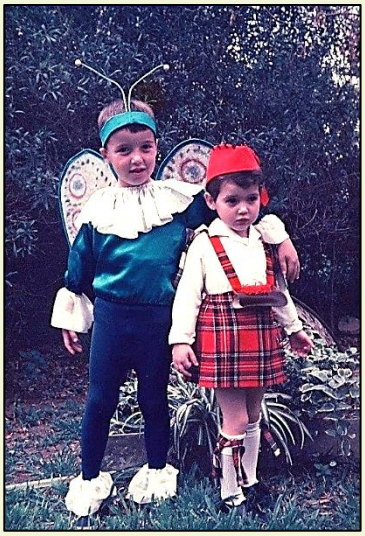

ליזי כסקוטית ושרון כפרפר, רמות השבים, 1967

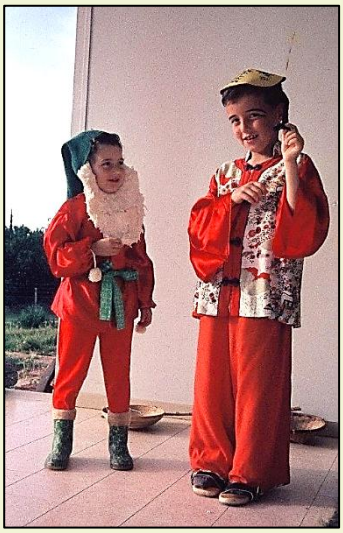

שרון כסיני וליזי כגמד, רמות השבים, 1969

ליזי כאינדיאנית ושרון כליצן, ליד ביתם במעלה הוורדים, 1971

בשנת 1971, שוב הופיע ליצן צבעוני עם בגדי סאטן וצווארון מפואר ולצידו אינדיאנית שבגדיה נתפרו מבד יוטה. הוכן לה גרזן מעץ שהוכנס לחגורה ועל הראש התנוסס כתר עם נוצות לול לבנות שנצבעו בשלל גוונים.

בתמונות הבאות שתי תחפושות נוספות שמרים הבינה בשנות השמונים. בשנת 1985 היא סייעה לבנה ארנון להתחפש למנורה, איזו תחפושת מקורית! לראשו הבינה אהיל, למתניו חיברה נורה, כפפות, חותלות וחגורה זוהרת.

לעצמה הבינה ב- 1988, תחפושת של פנקיסטית עם איפור תואם ושפע חפצים מאפיינים.

ארנון מחופש למנורה, 1985

מרים כפנקיסטית, 1988

הכתבה מתבססת על ריאיון עם ד"ר מיכאל מרוז וביתו ליזי דה יונג בינואר 2025.

ראיינה וערכה: תמר ישר

התמונות צולמו על ידי המשפחה, אלא אם צוין אחרת.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

אחרי מות

אלונה אוגושביץ 1956 - 2025

אלונה, ביתם של אריה ורינה אוגושביץ, נולדה בתל אביב בשנת 1956.
אביה עלה עם אימו מבלארוס ב- 1933, ואמה עלתה מפולין.
אחותה אורנה נולדה שנתיים לפניה. בשנים הראשונות אביה עבד כנגר ובהמשך עבר לתחום הנדל"ן. הוא בנה את הבלוק של אבן גבירול מפינת דיזנגוף ועד טוסקניני, שכלל בתי דירות מעל קומת מסחר – אלונה ומשפחתה התגוררו באחת מהדירות.
אמה עבדה בהוראה, בהמשך התנדבה בויצו ומספר שנים שימשה כיושבת ראש הארגון. היו לה ידיים טובות והיא תפרה ורקמה להפליא.

אלונה בת שלוש, 1959

אלונה שהתברכה בבישרונות רבים כבר בצעירותה, תיעדה את זיכרונות ילדותה בספר שבו כתבה: "אני תפסתי את הנישה של הבישרונית, רוקדת בלט, מנגנת בפסנתר, מציירת, מפסלת, מכיירת וגם התלמידה הכי טובה... במרפסת של ביתנו הייתה גם סדנת הקרמיקה הפרטית שלי. אחת העבודות הראשונות הייתה כד לפרחים שחלקו התחתון כגוף כד וחלקו העליון ראש של ינשוף עם פתח בקודקודו".

אלונה שירתה בצה"ל כקצינת נפגעים. בסיום השירות למדה עריכת דין באוניברסיטת תל אביב וסיימה כמצטיינת דיקן. לאחר מספר שנים בחברת הביטוח 'מגדל' ומשמצבו הבריאותי של אביה התדרדר, ניהלה ביחד עם אחותה את העסק שלו. בנה רועי שנחשף בבגרותו להסכמים משפטיים שכתבה, התרשם מהלוגיקה שלה ומיכולת הניסוח.

אלונה עם שני ועידן באוסטריה, 2005

בסוף שנות השבעים אלונה נישאה לגדי זילברדיק שהתמחה בייעוץ עסקי לחברות. מרבית השנים הם התגוררו ברמת השרון ונולדו להם שלושה ילדים, התאומים רועי ועידן והבת שני. הם נפרדו לאחר כ- 12 שנים. לקהילת רמות השבים נחשפה בסוף שנות התשעים כשהתגוררה בהוד השרון עם בן זוגה. היא התרשמה מקהילה חמה והגינות הפרטיות הזכירו לה קצת את טוסקנה שאהבה. על השטח שרכשה ברחוב הברושים נבנה בית רחב ידיים שתוכנן בידי האדריכל סעדיה מנדל. בעשרים השנים האחרונות אלונה הייתה בזוגיות עם שמוליק מדינה והם הרבו לבלות ולטייל בארץ ובעולם.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

בריאיון עם רועי לאחר פטירתה הוא סיפר: "אמא נתנה לי דוגמא אישית והכינה אותי לחיים, היא הייתה 'לביאה'. תמכה בנו הילדים תמיד, בכל דבר שהיטיב איתנו, וכשמישהו פגע בנו חס וחלילה היא התקשתה לקבל זאת. היא אהבה אותנו בכל מאודה ועשתה למעננו הכול. היא הכירה כל אחד מאיתנו לעומק, זיהתה את צעדיו והשכילה להתאים לו את התמיכה המתאימה ביותר.

אלונה בטיול בארץ בשנות ה - 90

אמא הסבירה פנים לכולם, חייכה לכל נותן שרות, אפילו לפשוט ביותר. היא העריכה אומנים בתחילת דרכם, תמכה בהם כספית ופריטי האמנות הרבים שרכשה מהם לאורך השנים ממלאים את ביתה, כשמאחורי כל אחד מהם עומד סיפור. בשירותי הצבאי בגבול לבנון, היא הגיעה לבקרני אחת לכמה שבועות ותמיד הביאה מגוון מטעמים ובשפע וכל החבר'ה חגגו. ואם רק רמזתי שחסר לי פריט כלשהו או שאני כמה למאכל מסוים, היא הייתה עושה הכול כדי למלא את משאלתי.

אמא הייתה מאוד פדנטית והקפידה על ניקיון ואסתטיקה. המכונית שרכשה לפני עשור נראית כאילו יצאה עכשיו מקו הייצור. אני זוכר שלאחר כל טיול שטח שערכנו היא דאגה לנקות ולצחצח את הציוד באופן מושלם.

אמא הייתה אנינת טעם, תמיד מתוקתקת בלבושה ומטופחת, הקפידה לשמור על גזרה נאה, ועם זאת, מעולם לא ויתרה על המאכלים האהובים לחם בחמאה ואורז. היא הייתה בשלנית מעולה, אספה מתכונים מבנות משפחה ומחברות ולמרות שהמתכונים מאוד מפורטים ברור לנו שכמה מהמטעמים לא נצליח להכין כמוה, הבולט שבהם הוא עוגת הגבינה האווירית בסגנון יפני... "

אלונה ושמוליק, 2018

על הכלבה שאספה לביתה בסוף שנות התשעים, אלונה כתבה: " ... לאקי מרגישה אותי בכל מצב רוח ומוכיחה זאת בעיקר כשאני חולה. אז, היא שוכחת מכל הצרכים (לאכול ולשתות) וצמודה אלי במיטה". עם השנים אלונה הרחיבה את תחומי העניין שלה, החלה לכתוב ולשחק ולמדה טכניקות ריקוד חדשות, ובבולם הקפידה על דיוק מרבי. היא הוציאה שני ספרי ילדים וליום הולדתה החמישים, התפרסם גם ספרה 'לא מרימה ידיים'. לריקוד חזרה בשנות ה 2000, תחילה למדה טנגו ארגנטינאי ולפלמנקו הצטרפה בעקבות מודעה שראתה בעיתון מקומי. היא חשה שלימוד הטכניקה הביא אותה להעצמה אישית, לחידוד החושים ולהתרוממות רוח, והישגיה בתחרויות זיכו אותה בפרסים. במקביל, הצטרפה לקבוצת התיאטרון בפרדסיה, עם שחקנים חובבים בהובלת מיכל הבמאית. על הופעתה הראשונה בהצגה "קונצרט לקילוף" כתבה: "... כאן למדתי שאין מה שנקרא 'תפקיד קטן', השחקן הוא שעושה את התפקיד...". באחת מההצגות הבאות שילבה בתפקידה ריקוד פלמנקו, שזכה לתשואות רבות מהקהל.

הספר שיצא לאור בשנת 2019

alon.ramot.hashavim@gmail.com

בשנת 2012, אלונה פתחה בביתה ביחד עם אמיר גור סדנה קבוצתית בשם 'טבע שני' להתפתחות אישית באמצעות תיאטרון, טנגו ארגנטינאי, פלמנקו ויוגה.

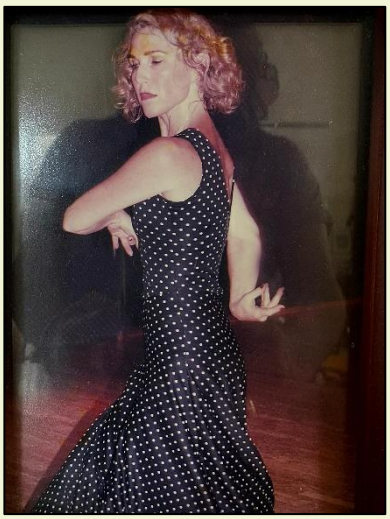

אלונה בריקוד פלמנקו, 2002

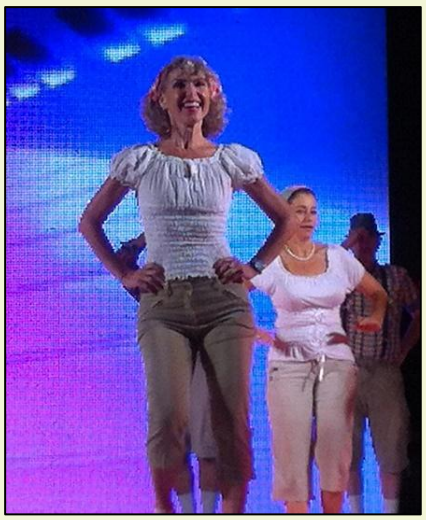

אלונה בחגיגות השבעים ברמות השבים, 2003

אלונה רוכבת, 2017

בשנים שבהן אלונה התגוררה ברמות השבים היא נהגה לפקוד את בית הקפה Buy the way בצומת רעננה, ליהנות מכריך ופרפוצ'ינו ולשוחח עם המוכרים, שאת כולם הכירה. הודות לחיוניות והשמחה שהפגינה, בית הקפה שילב אותה בסרטון התדמית החדש שהפיק.

רועי הוסיף: "אמא שמרה על קשר טוב עם כל השכנים והשתדלה להכיר את הקהילה בכפר. למכולת של משה ודפנה חיו הלכה לעיתים רק כדי לשפר את מצב רוחה. היא פשוט הייתה טיפוס של אנשים וראתה ברמות השבים את ביתה. היא הייתה ציונית, אהבה את הארץ ודאגה לציין בביתנו את חגי ישראל, לרבות ט"ו בשבט. עם הזמן היא התוודעה לקהילה הדתית בכפר, התחזקה בכל הקשור למסורת ישראל והצטרפה לשיעורים של הרב עמי כהן".

אלונה ואימה, 2015

בספרה, אלונה ציינה גם את תרומת ילדיה להתבוננותה על החיים: "רועי אחראי לכך שקיבלתי פרופורציה לחשיבותם של דברים... עידו לימד אותי כי נורמאלי הוא אינדיבידואלי ושני לימדה אותי כמה חשוב להקשיב למילים של שיר אהוב... ולארוז מזוודה ב- 15 דקות...".

אלונה נפטרה ממחלה קשה לאחר התדרדרות במצבה הרפואי בחודש האחרון. רועי תיאר בהספדו את האופן שבו נפרדה ממשפחתה ביומה האחרון: "... היא הייתה חדה וממוקדת, בכוחות ובאצילות נפש שלא ניתן לתאר, נפרדה מכל אחד מסובביה והתאימה את עצמה אלינו, כשהיא מנסה לנחם אותנו ומבקשת שלא נבכה. העלתה זיכרונות משותפים עם כל אחד, נתנה עצות לחיים ואף בחרה את השיר שיתנגן בלווייתה... הקליטה מסר נפרד ואישי לכל אחד משלושת נכדיה בקול צלול ... וסיכמה את חייה בסיפוק."

alon.ramot.hashavim@gmail.com

דפנה חיו חברתה כתבה: " כל יום אני נזכרת בך ועדיין לא מאמינה שאת לא כאן... שאת לא נכנסת עם חיובך מאיר הפנים למכולת... משה ז'ל ואת הייתם קשורים בנימי נפשכם... ואת היית שם תמיד בשבילנו. כשמשה נפטר נותרנו שתינו ואת תמיד היית לצידי, מקשיבה, מחכימה, ואמפתית..."

והרב עמי כהן אמר בהספדו: "... ללא ספק, את אחת התלמידות החרוצות ביותר שהיו לי... השאלות המחכימות, ההארות המבארות, העמדות המוסריות היו חלק בלתי נפרד מאישיותך. הייתה לך סקרנות והתלהבות אמיתית מלימוד חדש או מרעיון מעניין". והוסיף, "החיוך הגדול והפנים המאירות היו ברטיס הביקור שלה, וכך נזכור אותה".

אלונה ומשפחתה, יוון 2024. מימין למשאל: גדי, רועי ואשתו קסניה, שני וילדיה נדב ומיקה ואלונה

אלונה הותירה משפחה דואבת המבכה את לכתה.
יהי זכרה ברוך!

הכתבה מתבססת על ריאיון עם הבן רועי לאחר פטירת אימו, על ספר הזיכרונות שכתבה ועל הספדים שנישאו בהלוויה.

כל התמונות צולמו בידי המשפחה.

ראיינה וערכה: תמר ישר

alon.ramot.hashavim@gmail.com

נופי רמות השבים

גב הר

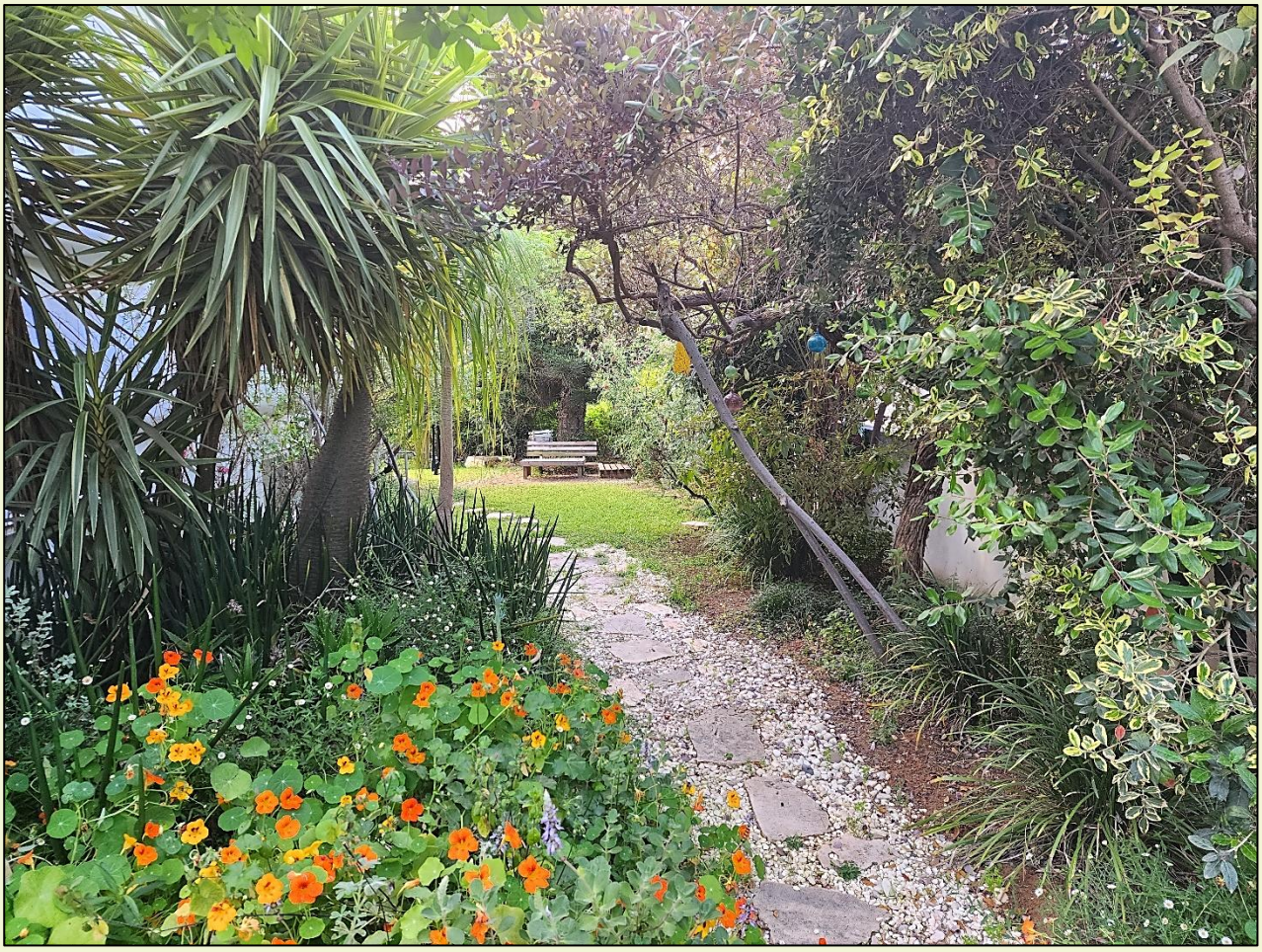

הגן המלבלב

רוצים להישאר מעודכנים ? הצטרפו לקבוצת הווטסאפ לתושבים

קישור להצטרפות>>

https://chat.whatsapp.com/CHwBjdnGGIJ1wh6wfh7We5

הקבוצה סגורה לתושבי רמות השבים בלבד לצורך קבלת הודעות ופרסומים מטעם הוועד והמועצה

רק מנהלי הקבוצה יוכלו לשלוח הודעות, אין אפשרות להגיב בפורום רחב

עלון הכפר יוצא לאור מטעם ועדת העלון
שחבריה הם תושבים מתנדבים ובסיוע הוועד המקומי.
הפקה, עריכה לשונית ועיצוב גרפי: גונן ישר ואריאלה גסמן

alon.ramot.hashavim@gmail.com